

Odeszła Barbara Wilczyńska-Sekulska ps. Penelopa, sanitariuszka, łączniczka

Radostaw Mierzejewski, Wydział Edukacyjno-Historyczny

7 maja na cmentarzu bródnowskim pożegnaliśmy ostatnią kobietę z powstańczej załogi PWPW.

Urodziła się 12 listopada 1926 r. w Warszawie. Była córką Edwarda – ochotnika w wojnie 1920 r. i Heleny. Przed wojną ukończyła szkołę podstawową, a w czerwcu 1944 r., na tajnych kompletach, gimnazjum ogólnokształcące. W 1942 r. została zaprzysiężona w AK jako „Penelopa” razem z matką (pseudonim „Nowicka”) i przydzielona do 4. Kompanii „Watra” batalionu „Kiliński”. Obie przeszły szkolenie sanitarne w szpitalach i uczestniczyły w akcjach sabotażowych.

Powstanie Warszawskie, w którym Barbara Wilczyńska brała udział jako łączniczka i sanitariuszka, rozpoczęła na cmentarzu ewangelickim. Pierwsze dni poszukiwania macierzystej kompanii spędziła w Sądach na Lesznie i w browarze Habermuscha, po czym wraz z matką były pielęgniarzkami w Szpitalu Maltańskim. 10 sierpnia 1944 r. wraz z kompanią porucznika Edmunda Osiejewskiego „Osy” trafiła do gmachu Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych. W ten sposób kompania „Osy” stała się częścią załogi PWPW i wzmocniła szeregi jej obrońców, walcząc w murach PWPW do ostatnich dni obrony tej powstańczej Reduty. W PWPW Barbara Wilczyńska jako sanitariuszka najczęściej pełniła służbę przy barykadzie na ul. Zakroczymskiej. Po zakończeniu walk o PWPW, pod koniec obrony Starego Miasta,

przeszła z częścią kompanii kanałami na Żoliborz. Tam trafiła do patrolu sanitarnego „Joanny” przy 2. kompanii por. „Starży” zgrupowania AK „Żubr”. Po kapitulacji Żoliborza trafiła do pruszkowskiego Dulagu 121, z którego uzyskała zwolnienie przez... izbę chorych. Ostatnie miesiące okupacji niemieckiej przeżyła w Żyrardowie i Krakowie.

Po wojnie Barbara kontynuowała naukę i we wrześniu 1945 r. ukończyła liceum, a w 1950 r. studia stomatologiczne na Uniwersytecie Łódzkim. Po powrocie do Warszawy pracowała w Zakładzie Chirurgii Stomatologicznej, a w 1969 r. Ministerstwo Zdrowia oddelegowało ją do pracy w NRD. W 1975 r. osiągnęła drugi stopień specjalizacji chirurgicznej. Od 1983 r. była na emeryturze.

W latach 2009-2016 pełniła funkcję sekretarza, a następnie przewodniczącej Środowiska byłych żołnierzy batalionu „Kiliński”, będąc członkiem jego Zarządu. Posiadała szereg odznaczeń kombatanckich. Była w stopniu kapitana WP. ■

